

Neopodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlana se pisma tiskaju po 5 sv. svaki redak. Oglasi od 8 redaka staju 60 n. za svaki redak više 5 n.; ili u slučaju oporovanja na pogodbe sa upravom. Novci se šalju poštarskom naputnicom (sa-segno postale) na administraciju "Naša Sloga". Ime, prezime i najbližu poštu valja točno oznakiti.

Komu list nedodje na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarino, ako se izvana napliše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rasu male stvari, a nesloga sve pokvari". Nar. Pos.

Izlist svakog četvrtika na celom arku.
Dopisi se navraćaju ako se i notiskaju.
Nobiljgovani listovi se neprimaju. Prodplata u poštarinom stoji 5 for., za soljake 2 for. na godinu. Kampanje for. 2 1/2 i za pol god. dno. Izvan carovine više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Torretto br. 13.

Razdor u obitelji.

II.

Medju trčkanekimi talijanskimi listovi udara osobito oltro, a bez dvojbe pravodno, na istarsku gospodu list "Il Mattino", kojega izvješćuju neki Istranci, komu su vrlo dobro poznata nedjela naših usročitelja — Talijanašah. U broju 807. od dne 25. marta t. g. piše "Il Mattino" pod naslovom «Notorollo Istriano» medju ostalim aličoga:

Čini se novjorojatno, a ipak je istinito. Koji hoće da bude u Istri liberalnim, to da postane glasovitim, dosta mu je, ako prodide glasno i jasno nepomirljivu i vjeonu mržnju proti svomu, što je slavensko. Buduć da je pako prosti puk vazda sklon, da rado sluša klovete i ocrnjivanja, za to postanu tako lahko pravimi patrioti svi oni, koji navaljuju i po vaskim, podlim i gjusnui jezikom na svu što je slavensko, baš kao da jim je poći na pir.

Osim toga što se dio istarskih novinah zanima pogrdjivanjem slavenskih soljakah, dogodi se često, da prolazno kojim gradidom, dužoj grediti one tužno ljude aličodimi različimi izrazi: "ljezi grad šćavuno, ajde do vruga, šćavunsko praso" itd., a alično se pogredo izgovaraju kao za zabavu i naslado, kao da bi to bilo nešto posve naravaskoga, kao da bi onaj, koji to izgovara, imao na to avu pravicu. Soljak nesmije ništa odgovoriti, a još ai ga njemu ako bi se uvridio; koji ga zlostavlja, ređ bi, da očekuje jošu zahvalu.

Koliko puta sam vidio, gdje bi tim soljakom, koji se mirno razmatrali kakav njim neobičan predmet, zatukli u usta gnjila jaja, tabak

ili drugi sličan smrad; drugda udarali bi ih iz objesti šakom itd.

Takovo postupanje valja svakako odsuditi, jer razjaruje duhove. Pogrdjivanja ovakva jesu vazda vriedna odando, jer su ona proizvod zlobašna i uboga duha, bez ikakvog plemonitog usgoja; ona služe dupađe na šramotu onomu, koji je počinja, ni pošto onomu, komu su namijenjena. Udaranje šakami, i ako prouzrokuje smjeh ljudjakah, još većinom znak zlobne i pokvarone duše.

Ova nođovjodna djela valja izkorjeniti, hoćemo li, da nas svijet štije i priana, to ako hoćimo sačuvati bar sjenu naših djedovskih mljetaških običajuh.

Posljedice toli okrutnog i neprijaznog ponašanja jesu često većma škodljivo, nego li se misli. Naši soljaci, vriedni više sužaljenja nego li mržnje, počute, kao što je naravno, živu ali prikritu ogorčenost, koja se razvije brzo u srdbu i mržnju, a posljedice toga vidljaju se kod izborah.

Neko dakle nikada suvima bitu topla proporuca, da se u njima postupa uljudno i prijazno, ako hoćemo, da u vrijeme izborah noutstanu na našu veliko začuđenje proti nam. Ali, pošto je žalibože već toliko zauzoo mah zlourotni običaj, da se porugiva nevoljni ovaj narod, dvojim, da se što primiti moji savjet. Ebi li lude li naslado, koga grediti, smijati mu se i drugo činiti, da se smijaju na tuđi radun; koja je često jada nego li dobar usgoj, u mištuju vazda dobro odnošajo i slogu, što je danas toli važuo za oba plomona pokrajino.

Budito dakle uvjeroni Istranci, da zao običaj porugivanja, izsmjehivanja, nevaljivanja, te postupanja sa Slavoni nokim nepriroditim načinom — kao da

su oni na svijetu jedinoo radi toga, da nam služe — je poguban i ružan običaj, izvoo neslogi i sve to većomu razdoru. Mudra je doista ona izroka, koja kaže, da se ulovi više mubah jednom sladkom kapljom, nego li sa sto žuhkih.

Mjasto toga dakle trebalo bi uljudno i njimi postupati, kad što pohoditi ih, prijateljski i njimi obditi, to rado slušati njihovo pogovora i poudariti ih, u obće osvjedočiti ih, da su nam mili, a ne smatrati ih za blato ili još gore.

Te bi bilo sradetvo vrlo uspješno, da se jih predobije. Bilo je daka, kad se nisu ni gospoda ni prosti ljudi usuđivali napadati svojevollno našoga Slavona, već bijasmo dupađe toli su-sretljivi, da smo se uzajmno prijateljski gostili, to često u sjonici naj-srdadnjo zadrživali. Ali gdje su ona krašna vromona!

Tada nisu možda naši prvaci pounavali svih onih izvanjskih i stih potankostih, koje dan danas mora da imado pravi i gorljivi patriota, al bi-juše ipak tada javna uprava u rukuh izključivo talijanskih. Danas naseprot volika nadutost, umišljeni ponos i po-čitano samoga sebe, nalaze neko drž-žanjo tobož uzvišeno i nopristupno, te nedopušču svrnuti okom na ubogo Slavona, a tim gubimo danomice sve to više zemljišta, ta Slavoni u sve to vidjo slogi odvradnju so odradito od nas. Na taj način oni, kojim je do-movina na jeziku a sroč prazno, uz-uomirujuć istarskoga Slavona svako-jako, tjoraju ga, da nam okrono ledju.

govori o sudu tarakoga šupnika g. Josipa Koraco, koju upotriabljuje u svoje stranačko svrhe, slavio ju kao nekakvu pobjedu svoje stranke, proporučujuć porođkomu biskupu, da protj g. Koraco poprimiti strogo mforo, t. j. da ga iz Tara, koji je provad bliau Poroda, nastoji odstraniti.

U posljednjem broju pripovieda pako "L' Istria" na široko tok raspravu, dakako opat po svoju, prolazno mlčko proko svoga, što nije u prilog njoj i njezinim mišljenikom u Taru.

Da se dakle tko od naših noznosoo na riedi "L' Istria", dužnost nam je, pošto so stvar kao političku predstavljati, da i mi koju o tom progovorimo. Ovo dakle, što jo na stvari:

Pod vazor 8. aprila t. g. prošla je nekolekion talijanskih ministrah izpred stana šupnika g. Koraco u Taru, viduo: m. da ai nori, viva i bianchi, mo. da ai proti o ai šćavi" itd. Vođjom tih bio je neki A. Sandri.

U nodi istoga dnna namazno je netku dovjekim blatom kuđna vrata g. šupnika Koraco, a u jutro dne 9. proti svakom svom običaju, štali so pred šupnikovim stonom A. Sandri i upitaj Nioderkorn, pogledavajući posredno u vrata. Poaljo podno došao šupnik u duđan nekoga Decanevo i opazit ondjo mođu ostalimi i A. Sandrija, sradit radi nadošoo mu kros nod uvriedo, rođo po prilici: "ovo ono pos. . . . .", koji se mi vrata namazali, tako čino samo brigant talijanski". Nato ustado Sandri i od-vratj šupnika osim ostalih uvriedah, da jo on "brigant". — Istoga dnna vrci gosp. šupnik na ulici učitelja Nioderkorna pa ga zapita, da li talijanska nabrozba uč takovo domonstracijo, kakovo so proti njemu čino. Ona so poriedkalo i izmjonice uvriedilo. — Dnn kasnijo sročio Sandri šupnikova mođnjara, pa mu proporučio, neka g. šupniku kaže, da mu on šlje gov. . . . . i njemu (mođnjaru), koji jo šupnikova vrata oporo, neka die bude.

Koji dan zatim došli opet uz šupni dvor i vrt prijatelj Sandri i Nioderkorn, a prvi jo pjevao poznatoo arifon: "Tu cho a Dio spjegasti l'ail — o put. . . . . inamorata — o put. . . . . maltrattata". — U šupnikovu vrtu nalazila so služkinja mu Angela Costantini, pa jer ondjo onaj par nije bio nijedno drugo ženako osobe, i jer

PODLISTAK.

PJESMA O ZVONU.

Sjajno E. Hollner, prvoo ju jo moirali izvornika A. K. Istranin. Viroc voo. Montoo plango. Felgna frango. (Konac.)

Dok so zvono neohladi Otarito djeco znao, Poput ptic svak nek sladi Sladkom pjesmom odmor svoj. 270
Blisno l' zvezdah roj Tad uz smieh i poj Na počinak djetid hiti; Ali meštru treba bditi. —
Hitro putnik putem ide Kroz sumrađjo pusto šuno, Svom da domu brzo pride. — Blejuc stado spjosi kući, I volova širokolna tovan krda U poznato Mućoo grnu u pojato. Škripljuć voz Žita zlata 280
Sun — dobata. — Spnojo kiti Saroviti Vienac svjež A žotčoo mlado stado Plov i plov. — Ulice i trg utihnu, Okol žitka družovnika Sastaju se ukučani 290

Zatvoro so gradu vrata. Crna tmina 205
S noba pado; Al no stravi gradjanina Tamna nođ; Žl strah samo zlotvor znado; Jor zakonu nije skrit so mođ. 300
Svoti ređo, blagodavao Čedo noba, koji ravno S ravnim — prosto, lahko složi, Gradom temelj jak položi, Koj divjake samotnike Obrati va uljudniko I u ljudsko donio stano Običajo izabrano, To u srea uz cviot ini Metnu ljubav k domovini! — 310
Tisuo ruk u hitrom kratu, Rado složno dan i nođ, Ognjenomo u poletu Javlja im so divaka mođ. 305
Majstor so i djetid sklanja U alobode sveti sjon, Svaki svicstan svoga zvanja Robstvu mrazi biti plien. — Rađnja časti gradjanina, Blagoslovom rodi trud, Časti l' kralja voličina "Nam" čast glasa marnost svud. — 320
Blagi miru, Sladka slogo, Svoja krila 325
Vijko nad tim gradom svodj!

DOPI SI.

Iz listra, 10. maja. (Kasnona raz-prava u Porodu. Osuda šupnika u Taru.) Vođ u dva broja poređli listi

Na granuo nikad danak, Du dolna ova tika Rikom jokro ratnih četa. To da nob. 330
Šad vođoraji koje krasl Rumon čar, Zapaljajih mjesta, vasi Na razsvjetli strahni žar!
Slomito taj ston glijonji No troha ga vođ taj čas, Da nam dušu, sroč plieni Salviena. kipa kras. Koru u sav mah Smrvito u prah. 340
Hoćo l' zvonoo iskrenuti Kalup mora so razsutl.
U zgođno vrijeme sprotnom rukom Učitolj možoo kalup stuođ, Al vaj kad tuđ so strahnim hukom Sam došobodi etopljon, vrad l' Biosomuđan tad ka grom pusti Iz prasak svrvi trošni dom, Iz aćskih kano iz čeljusti Svad bljujo pričoo zator, slom; 350
Gdjo divlja enaga zapovieda Tdji skladan lok so stvorit neda. Gdjo sam postano narod prost Pobjegno sroča — biosni zlost.
Vaj kada usrod so gradova Njetlja pagomila kup Kad puk la riedi so okova Urljavom stičoo so u skup l' Tad divlja buna zvonom nježe 335

Zičoatno brujti njogov zvuk, Na svoti mir no zvonl zvuk, Na ždriolo, pokolj zovo puk! —
"Jednakost" riedi i "sloboda"; Gradjanin dižo so u boj, Ljoh strava, užas gradom hoda Krv čini razbojnički roj. 305
"Tad žeznat puka biva šala, Ič hienam štum plač i slom, To zubim nalik na pardala Razdiru sroč vragu svom. Za svotost višo so no haje, Pogažon stid pod nogam mrd, Žlikoveu dobird mjasto dajo Ophćnam jo prosto svo. Ophćno lava buditi jo Ophćno tigna s očtrim klom, Ušćeno ai stvari nije Od šćvjeka u biosu svom, Vaj l' onomu koji siloper dade, Nebesku sjajnu luč na nep. 380
No sviotli mu vođ ktrajo, grado U prah obraća njezin žar.
Rado, pado mi u die! Glo l' ka zvezdo zlatna luč, Iz lupino lep i cio 385
Zavlja so živon tuč. Žav so sjaji čar Kano sunca bliz (trbi, štiti, svaks slika Hvalo vjostog umjotnika. 390
Či braco tu U kolo slozni svi stupimo

Jo ona poznala odnošaje među župnikom i njegov dvojicom, pomislila, da su to ridozi namštenjane, pa poviše Nioderkornu, da se joj bili svjedokom proti Sandriju.

Usljed svoga toga bijahu podnošene tužbe po Nioderkornu i Sandriju proti župniku Koraci, a od ovoga proti obojici i od Angola Costantini napose proti Sandriju — svo radi uvriede poštenja.

Dno 28. pr. mj. bila je razprava u Porodu, koju je vodio sam kotarski sudac Visontini, vrh svih tih tužaba, a posliedica bila je, da su Sandri i Nioderkorn rješeni obuzbe, a župnik Koraca odsudjen na mjesos dana zatvora.

Nioderkorn bijaše rješon obuzbe zato, jer da župnik nije dokazao njegovu krivnju. Sandri bje rješon od tužbe proti njemu podnošeno po Angoli Costantini, jer da ona nije dokazala, da je on čim nemoćno pjevanjem na nju ciljao i to tim više, što prijatelj Sandri i Nioderkorn nisu niti vidili Costantinijevo, pošto je ona bila u vrstu, koji dilu od osete tako visok zid, da se proko njega nemože viditi tko je u vrstu. — Angola Costantini ili njezin zastupnik, tvrđio je mođjstima, da kad je ona vidila onu dvojicu, mogli su i oni nju vidjeti. — Od tužbe, pako proti Sandriju podnošeno po župniku, bijaše isti rješon, prom je prvenno, da mu je rekao „brigant“, jer da je Sandri — kako kaže osuda — „ovojok „prostak“ (učimo di binao volgo), kojemu su osamjelo u krivnju upisati, ako uvriedjen, odvrati letom uvriedom.

To je dakle u kratko stvar. Gomp. župnik Koraca počesto je utok proti obojici ondai na rovinjaki okružiti sud, a kad onanadumo uspjeh is-aja, javiti čomo ja.

„L'Intra“ onlu toga u postlodonjem broju navadja, što je proti župniku neki Tommaso Kadolovoli pod petlogom na razpravl izpovjedo, da je namo je župnik na uličicu i prvo nedjeljo pe vazmu sa otkara silno napadao Talijano, društvo „Pro patria“ i mnogo obitolji, a mi pako znamo, da je župnik možda sa mnogobrojnim svjedok dokazati, da ovih danah niti propovjedao nje.

Tko ima pravo u tom, pokazati će se kod razprave priziva. — Mi sa našo strano nemožemo uđiniti drugo, već dostitati g. ravnojedumo uđitolju Nioderkornu, što se osramiti dotati po biolom danu sa ljudimi „dol binao volgo“, koji onako lopo po ulicah Tara oporno komado pjevaju.

Pogled po svietu.

Trat, dno 10. maja 1888.

Austro-Ugarska: U nedjelju u sut posljo podno bijaše otkriven u Bođu avedanin načinom spomenik pokojno carice Marije Terozije, koja se je odlikovala svojom mudrom vladavinom toli čujno, da se njezina uspomena živiti na vieko u srdoh austrijskih podanikah. Njihova Veličanstva car i carica bijahu dočekani

Da zvono kratom savitimo Nek imo „sloga“ bude mu. U slogu, svote u jedinstvo Nek zove drago nam obđinstvo.

Odsud mu takav budi zov, To nam bježo mjestorđv: Pod oblako da se uzneso Nad zomekom lebdi njezinom, Gdje zmiezica se jata krišao I sjeva munja, gram grom; Da tamo joka bude prava, Neboski kano zvizdano svod, Što svomu Stvoreu hvalu dava Ovjednan vodi svaki god. Ljeh zbiljskim, svetim da stvarima Posvoćeno bude njegov glas, I svako uro di krišina. U hitrom hitu takno čas. Sudbini jozik nek posudi Te prem bez zora čovastvođog, Nek svojim glasom prati svudi Promjenu šarnu žica tog. I kano jek što moćno zvuči Na uhu gubi se i mre, Na svietu tomo — neka uđi — Nestalno da je svč.

Sad iz rupo dižto skupa Užom zvono — što vas god Nok u kraj se vino zvuča Gori pod neboski svod i Vuete više dđ i Gle voe nježo eđ i Radost nosi grada širom, Prvi put nam jekni mirom.

buraim klicanjem i svirkom puščo himno. Cim je pala zavjesa sa spomenika zagruvašo topovi, vojnici izpališo puške, priatno glasbo zasvirao a zvonovi na svih bedciah orkval za zvonioše dođim jo priatno obđinstvo živo klicalo. Nadbiskup Ganglbauer ođita sv. misu i blagoslovi spomenik. Iza obavljene službe božjo bijaše predstavljen Njeg. Veličanstvu svečanostni odbor i svi oni, koji su pri radnji spomenika sudjelovali. Na večer bila je u dvorskom kazalištu svečana predstava, kojoj je i dvor sa mnogimi nadvođdama prisustvoao.

Ministar Gautsch izašao je sretao iz parlamentarnoga boja, promda sa ga prigodom razpravu proradna nazezao i bogoštvoja svo stranko oštro napadalo. Još se nozna čim je Taaffe umirio desnicu, napose Čoho i Slovencu, da su za proradnu nastavu glasovali.

Bio se raznio glas, da je opet bastala ministarska kriza, to da će po svojoj prilici odstupiti ciolo ministarstvo. Vjest se ta nepotvrđuju, a i jedva du će se potvrditi svo datlo, dok bude vodina carovinskega vieda toli umjereni i popustljivi.

Sada se razpravlja o proradnu ministra trgovine. Tom prigodnu govorio je i zastupnik Burgstaller propotučiv vladi, da spojli Trat novimi željenjicami sa nutarnjimi pokrajjinami državo, to da se znatimo živo za podignuće ribolova u Primorju i Dalmaciji.

Mudjarski ministar predsjednik Tisza boravio je ovih danah u Bođu, da se dogovori sa bođikom vladom gledu puzca na špirit.

Dno 14. t. m. sastao se opet hrvatski sabor. Prva sjednica bijaše kratka a u drugoj pročitalo je bilježnik „zapisnik posljednje saborske sjednice, to zatim bijahu popunjeni novimi članovi razni naborski odbori.

Španja: Kralj Milan nalazi se ovih dana u Bođu, odaklo će u nje mađko kupolji. Putovanju srbskoga kralja podaju u Bođu volike znanostvanje, jer da dolazi opet na dionivi rod bugarsko pitanje, koje da će se napokon i bez Rusije rješiti. Mi dvojnjo, da bi netko niti išao kuhati, da ridoži bugarsko pitanje bez sudjelovanja ili privolo Rusije. Iz Biograda javljaju, da će austrijski poslanik na srbskom dvoru doakora opozvan biti. Nekeje bođko novino pišu, da je moguđo, da će se kralj Milan stalno u Bođu nastaniti.

Bugarska: Iz Sofije pišu, da se pojavljaju nove hajdučko čoto na srbsko-bugarskoj granici. Bugarski ministar rata sklopio je sa rusikimi poduzotnici ugovor za dobavu 30.000 novih pušakah. Vojnički krugovi u Sofiji, da su vrlo začudjeni, što ruska vlada dopuščea, da se to cruzuje iz Rusije izvaža.

Rusija: Berlinski listovi napadaju jošto uvjok na Rusiju radi njezinog tobožnjeg naoružanja. Ona da sakuplja na svojih granicah bojnu silu, koja je veća od njemačke. Ove stanje da mora pospješiti buknuće rata. U ministarstvu nutarnjih posalah izraduju se nova osnova o doseljivanju tudjinceah u nekoje ruske gubernije.

Franczeka: General Boulanger bijaše u svojem izbornom kotaru svečano dočekan i pogočđen. Govorio je na raznih mjestih, svuda iztičuđ, da netoži za diktaturam, već da će nastojati, da se temeljito promjoni sadašnjji franczski ustav.

Italija: Prošlo subote dovršona je u talijanskom parlamentu afrikanska debata, t. j. predlog, da se odezovu talijanske čoto iz Afrike. Predlog, da se vojsci izrazi priznanje, bijaše jedno-

glasno prihvađen, dođim je drugi dio predloga, da se naimo odazovu čoto, sa 382 proti 40 glasovah zabadoen.

Framina i Jurina.

Fr. Marko: prođido va zadnjof „babo“ svojim varnikom, da budu dobi i poštini, sađ da ni dosta bit patriota. Jur. Zna on najboljo, da je maj njegovimi ovdolami malo dobrih i poštobnih, pako jo zato podol sada predikat; ma se bojm, da neđo nja oporat, sađ vuk monja dlaku, ma dudi-no nikada.

Fr. Ča da te bit te mala va Vidnado bitolacioni? Jur. Po čomu to sudlj?

Fr. Vidol sam ovi dni nokoga Olgano, ki pokanzjo okolo našim kmotom staru kobilinu, ka da su šaronjski sa bitolacioni kupili. Jur. Tako valja dobro nabrueti zubi. Fr. Neramo da, nađ ni logo kost i koža, a stara jo namjanjo sto lot.

Jur. Dobar npreit onem, ki so budu šaronjskom predati.

Različite viesti.

Otkriloje spomenika carice Marije Terozije. Dno 13. t. m. bijaše u Bođu otkriven volikom slavom spomenik slavno carice Marije Terozije. Svečanosti priustavoval su Nj. Veličanstva car i carica, prietolacihlodnolci, skoro svi nadvođvođe, diplomatiški sabor, gospodeta kuća, carovinske viede, zatim sve najviše crkveno, vojničko i civilno obštni, noizmjerno mnoštvo naroda iz Bođa to iz raznih austrijskih pokrajnjah.

Spomenik nam jo vrlo ogroman, pravo umjotničko djelo, koje će rješiti glavni grad carovine to sjedati i datoko potomstvo na slavnu caricu, koja snuzimlje vooama znamenito mjesto modju austrijskimi vladari svih viodovnah.

Iz Tinjana pišu nam 12. maja 1888: U sriedu prošlog dođna došao ovamo o. kr. audbonl priatav g. Yrarabaglia sa svojim piarom, da ispitia, da li je bitnito ono, što jo bilo u utoku od stvarno naših protivnikah proti nam glado izbora u raznih bojah nadrećano.

Boravio je ovđjo četiri dana, to mislino, da je bilo muzički i žonkih mlado izpod stolino prislušanom, modju kojimi i mnogof. g. župnik i o. kr. cruznici.

Kako šujemo, bila su glavna pitanja: da li su kmoti za našu listu do stranih (da čto jim bradjo posjedli ili što zapaliti) glasovali; da li su nšli krivimi punomoćni glasovali i da li se jo glasova kupovalo. Njjo nam svo poznanje, što su pojedine izjavili, ni sjegurati, da se od naše stranke od svega toga ništa dođdilo nije, nagadjamo, da nije g. priatav ništa kažnjiva učinio, van što je koji po naputku naših vlastodržeah krivo izjavio, jer se, kako šujemo, nije zaprisanio.

Voaoliti se našl paše kad je došao ovamo g. priatav i podeli stratišti kmote, da čto ovaj do Rovinja onaj do Kopra, to da čto biti uništen izbori, mislođ tim stratišti kmoto, pak da čto za njo glasovati; no već bi, da je ovo njihovo veselje nekako potamnilo kad jo sudac zaključio izstragu i odlazio iz Tinjana.

Nam pak nije to niti najmanjo plađo našalilo, jer smo davno terotom prisidoni, napuča otverono kažemo, da nam je vooama drago, da se dođje na vidjelo s njihovimi krivimi obuzbami.

Mi bi ipak žellili, da se i naše stranke ljudi pozovu, da se čuju i naša zvona, to da prisegom potvde njihove nečiste spločke, t. j. kako su oni a ne našl kmote stanišili i zamili, napajali i plaćali, pak kako su se nekoji Supetari od Gambara modju sobom potukli, to na naše krivnju bacili. Njihovi podkupljenici napadali su javno na dan izbora porugami našo vanjska mladice; koji su se mlno vladali. Nuzakon neprosanog izazivanja su neko-

riovkašo, to bijahu dva vanjska odvodona u žandormeriju, gdje su kod jednoga nož našli i uzoli mu ga, što se i pravoditnili. Ali mi pitamo, zašto nisu onim najgorim izazivačom i nomirnjakom rovolvero i nožo uzoli, kad su bili na to od našoga poštovanja upozorani? Ali ne, prom se oružnici dobro znali, da su baš oni nomirnjaci i njih lanjsko godino nomalo smetnati i nomirivali puotanjem po „Drugi“ kao iz zasjede na zacove, no ovi su imali nekakav poseban privilegij, podloljen jim valja od slavne tinjansko-talijanske svjote.

Komu imamo zahvaliti, da nije na dano izbora, na Božić, Stjepanjo i mlado ljeto usliod neprestanog izazivanja talijanskih podkupljenikah kry toka? Možda gospodi tinjanskim mogućnikom? O doista mi! Možda obđinskof oblasti? Još manjo i imamo to zahvaliti našomu poštivotnomu rođoljubu, koji se jo pokurio po volikom enlogu na o. kr. kapetanat u Pazin, da tuj izposluje, da možo nohrijnako proturukano umiriti. Kapetan jo na to odmah poslao g. stradžmoštra Velikonju, a ovaj jo svojim mudrim al oštrim postupanjem svo u tron pka umirio. Zar nisu mogli tinjanski žandari toga uđiniti? Mudromu i jedno oko dosta!

Mi smo svi državljan austrijski, nas svo jedan nakon vože, daklo i isto pravo nam svim pripada, a tko nam hođo našo pravo uskratiti, nije prijatelj roda, pravice ni zakona.

I ovom prigodom pokazali su našl protivnici u Tinjanu, koliko nas ljubo, sluđo se kod laborah grdnimi eroditvi, pak nemoğaviti ni tim usjetiti, poslušajmo se nođuvonlu utokom, kojim bi hitjoli pokrtiti svojo sramotnu propast.

Dok smo se pucili za nov voditi, nastivali smo „Božnjak i k“ i sad, kad smo progledali „na lodo tti Oronati“. Znajte dobro, muškašio i šaronjski, unglivali so vi koliko vam drago, svo vam ništa nopozače, jer su vas upoznali dobro i naj-sabotinja mješta Čubani i Mohori. Illi smo nmlni i uztrpljivi, ali vi ste nas nauđili, da vam odmjorimo onom istom mjerom, kojom ste vi nam miorili.

Hrvatska štaloonica u Kastvu pridređuju u utokac 22. t. mj. u prostorijah „Narodnoga doma“ za b a v u se aliđedim rasporodom: 1. Pjovanjje, 2. Lukrdija. 3. Tombola. 4. Plea. — Ulaznica za osobu for. 1.—, za obitol for. 1.50. Darovi primaju se sa zaliva; nođodu. Počotak ob 8 1/2 saith na večer.

Nasreća u Oprtlju. U zadnjemu broju „Edinosti“ štavamo, da jo u solu Stelka (?) obđina Oprtlja, noka djevojdicu imenom Ivana Vlainiti, pasla kravu na užetu i pri tom pola bidošo. Da joj budu ruko slobođno, privozala jo njo za svojo dolo, no na svoju najvudju nasreću. Krava se namo radi nepoznatog uzroka poplašila, to djevojdicu za sobom povukla, na zemlju bacila, to ju vieda po kamonu i škarju dok se nije svo razmoravila.

Kadl ovojo nasrećonosni logla jo u prorani grob nasrećna ta djevojdica. Ovaj žalostan dogodjnj noka bude opomonom mnogim pastiroim, koji si običavaju okolo ruko ili dola privozati životinju, jer bi mogli u nasrećonosno lahko platiti glavom, kao što se jo dogodilo spomonutoj pastirci.

Iz Barmanske pišu nam 14. t. mj.: Uz drugo zovoljo, koje tepi naša Istra, iškiš nas posubioje jedna, a to jo, da smo bez župnika. Ova nasreća jo za nas ipak od noko koristi. Naš puk jo namo vidilo sada više nego igda, da mu jo škola od silno potrebe, to da nemože dalje bez nje. Mošli smo za to obđ. zastupstvo da nam sngradi kuću, koje se zaleta i trud, da učini potrebito. Ali djavno nođo ni da ovdjo mlruju, već hoče sijati kukolj medj pšenicu, da smuti mlrni našl puk. Imadomo i mi nekolicke šaronjskah, kojim jo žao, što čp štogod uđiniti sndanjo zastupstvo, čosano-tjednoše uđiniti talijanska gospoda u Pazinu.

Hitjoli bi na svaki način prodobiti puk za to, da mogu jo jednom s njim pomiljo volji zagsopodariti. Buno namo puk proti školi, straošo ga globami i plađom, to da čto jim morat djeoa mjesto za blagom u školu, i avakojakimi izmisliotinama. Modju ovimi jo i neki „šinjorino“, koji so pućkimi žuljovi valjda zato birani, da bunjpuke to da ma omrazi školu. Ovaj deljja misli, da mu jo svo dnuvvoljono, jer neoi gospodsko haljo i k. ž. školi.

Boravci! Nođajto se varati od ljudi, koji su vam ođiti neprijateljji; novjorujto nupuhanjemim stvarom, već radjo izkuinimo ljudeza, koji žuju vašu kcaiz. Nopusitite so allepiš daljo, budite pametni. Kada vođe radote učeljoja a neimešo ga, potrošite još ništa za kući, pa dođo imati uđitolja, to čote uđivati što pliedšo. Djeoa čto vam pohodjo žo-žo i kod kuće štogod pomagati.

